

lov alene tager Hensyn til Embedsmandens færegne Uddannelse, for at gjøre ham skikket til at indtræde i Statsstjenesten, men aldeles intet Hensyn tager til, hvorvidt han forlader Embedet med større eller mindre Arbejdsdygtighed, saa er Invalideloven udelukkende bygget paa dette sidste Hensyn; disse 2 Love kunne altsaa ikke bringes i et saadant Fællesskab med hinanden, med mindre man ligefrem igjennem Invalideloven vil supplere den Erstatning, som Pensionsloven har udeladt, men i saa Fald maa jeg dog virkelig formene, at, naar Pensionsloven f. Ex. fastsætter, at maximum for Pensionen skal være $\frac{2}{3}$ af Gagen, og Invalideloven skal supplere det Manglende, saa maa den dog virkelig, naar man vil være nogenlunde rejsfærdig mod Invaliderne, give de høiere Embedsmænd en større Erstatning end de lavere, eftersom den manglende Trediedeel udgjør en større Sum for den høiere Officer end hos den lavere. Sammenligner jeg saaledes den invalide Officer med mange Andre, som ikke ere Invalider, saa forekommer det mig, at det vilde være noget stivt, dersom man vilde sige, at den Mand, der ikke har vovet sit Liv for Fædrelandet, der ikke har opoffret Helbred og Lemmer, skal vedblive at nyde sin fulde Gage, hvorimod den, der har opoffret alt dette, kun skal nyde $\frac{2}{3}$. Siger man derimod, at Invalideloven skal supplere det Manglende, saa maa man vel ogsaa indrømme, at det Manglende udgjør en større Sum, jo høiere man kommer op i Embedsstillingerne, og at Erstatningen saaledes maa staae i et ligefremt Forhold til Vedkommendes Grad. Dette har man ikke villet indrømme, og derfor maa jeg stemme for, at disse høiere Grader udgaae af Invalideloven.

Formanden: Afflutning af Forhandlingerne er begjært af følgende 15 Medlemmer: Jespersen, Frolund, N. Pedersen, Boserup, L. Hansen, Winther, Blad, Hermansen, Jørgensen, Grønborg, Chr. Larsen, Sørensen, Hoffmeyer, Ostermann, Steen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Afflutningen med 33 mod 27 Stemmer.

Derpaa sked man til Afstemning, der vedtoges i følgende Orden og gav nedenstaaende Resultat.

Til § 12.

Af Tscherning:

1) Sen forandres, som følger:

Understøttelsen tilstaaes den Krigsvansføre, ifølge en Kjendelse af en egen dertil beskikket Myndighed. Den tilkjendes enten livsvarig eller aarviss, idet den Vansføre henføres under en af de i § 7 anførte Classer.

Jugen tør indsættes livsvarig i nogen Klasse, førend den Vansførte, hvorefter han indordnes i Classen, er anerkjendt uheldbærlig og medbringende for bestandigt de Følger for den Paagjældende, som Classbestemmelsen medfører. Hvor en livsvarig Vansførte er anerkjendt, som altsaa berettiger til livsvarig Ansættelse i en lavere Klasse, medens dog mange Grunde tale for at ansætte den Paagjældende i en høiere Klasse, der ansættes han livsvarigt i hiin, men oprykkes i denne til aarlig Ansættelse."

vedtoges med 57 mod 2 Stemmer.

2) Nysævnte Forslag som § vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer

Til § 3.

3) Tschernings Forslag, at § 13 forandres saaledes:

„Denne Lov, der for Fremtiden skal træde istedetfor de hidtil bestaaende Love og Anordninger om Krigsvansføre, omfatter alle de Personer, som tjene tro i Land- og Søhæren. De Krigsvansføre, hvis Stilling er fastsat førend Krigens Udbrud den 24de Marts 1848 vedblive at behandles efter den tidligere Lovgivning, hvorimod de, hvis Vansførte hidrører fra denne sidste Krig, ere berettigede til at blive behandlede efter de i nærværende Lov givne Forrifter. Ere de Paagjældende tilfredse med de Bilskaar, de allerede have faaet, da skulle disse ikke lide nogen Forandring.“

vedtoges eenstemmigt med 62 Stemmer.

Som Folge heraf var Jagds Forslag under Nr. 21 saavel som Udvalgets Forslag bortfaldet.